

доби насъ Господь да поминеме вечерь-тѣ безгрѣшно. И въ заключеніе на вечернѣ-тѣ приносиме вечернѣ-тѣ молитвѣ. Она ся изражава по новобългарски така:

„Да допълнеме вечернѣ-тѣ нашѣ молитвѣ Господу“.

Нека просиме у Господа, за да сподоби Онъ насъ да поминеме всичкѣ-тѣ вечерь въ совершенство, свято, мирно и безгрѣшно.

Да просиме у Господа ангелъ миренъ, вѣренъ наставникъ, хранитель на души-тѣ и тѣла-та наши.

Прощеніе и оставленіе на грѣхове-тѣ и прегрѣшенія-та наши у Господа нека просиме.

Чтѣ е добро и полезно за наши-тѣ души и миръ за свѣтъ-тѣ нека просиме у Господа.

Нека молиме Господа за да поминеме остально-то время отъ нашій-тѣ животъ сосъ миръ и покаяніе.

Нека просиме христіанскій конецъ на нашій-тѣ животъ безболѣзненъ, непозоренъ, миренъ и добръ отвѣтъ предъ страшный-тѣ Христовъ сѣдъ.

Като споменахмѣ со всички-тѣ святии Пресвятаѣ, Славна-тѣ Владычицѣ нашѣ Богородицѣ и Приснодѣвѣ Маріѣ нека предадеме сами себеси, и другъ друга и всичкій-тѣ нашъ животъ Христу Богу.

Священникъ-тѣ возглашава: яко (за чтото) Благъ (добръ) и челоувѣколюбецъ Богъ еси (Ты) и Тебѣ славу возсылаемъ Отцу и Сыну и Святому Духу нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.

Миръ всѣмъ! казва священникъ-тѣ благословляйки народъ-тѣ.

Пѣвцы-тѣ и народъ-тѣ кланаякися отговарѣтъ на священникъ-тѣ: и духови твоему, сирѣчь и на твоѣ-тѣ душѣ.

Діаконъ-тѣ приканува стоѣщи-тѣ въ църквѣ-тѣ да преклонѣтъ главы-тѣ си и вѣрующии-тѣ всички сѣ длжны непремѣнно да наклонѣтъ главы-тѣ си, а да не стоѣтъ упорно право, како мнозина струвѣтъ въ сегашно-то время.

Пощо ся испѣѣтъ послѣ нѣколко стихирѣ, читася пѣсня-та на праведный-тѣ Симеонъ Богопріимецъ:

Нынѣ отпушѣаши (мя) раба Твоего, Владыко, по глаголу Твоему (споредъ Твое-то обѣщаніе) съ миромъ; яко (за чтото) видѣста очи мой спасеніе Твое, еже (кое-то си Ты) еси уготовалъ предъ лицемъ всѣхъ людѣй—Свѣтъ